

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-2288/2022-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Mirjane Čačić i Arme Vagner Popović, članica vijeća, te više sudske savjetnice Gloriane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Karla Starčevića iz _____ kojega zastupa opunomoćenik Marko Krpan, odvjetnik iz Zagreba, Boškovićeve 16, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mislava 11/3, radi sukoba interesa, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: Us I-1527/2021 od 31. ožujka 2022., na sjednici vijeća održanoj 2. ožujka 2023.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: Us I-1527/2021 od 31. ožujka 2022.

Obrazloženje

1. Osporenom presudom prvostupanjskog suda, točkom I. izreke odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje odluke tuženika, broj: 711-I-1851-P-187-20/21-07-11 od 27. kolovoza 2021. dok je točkom II. izreke odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

2. Točkom I. izreke označene odluke tuženika odlučeno je da je istovremenim obnašanjem dužnosti gradonačelnika Grada Gospića te obavljanjem funkcije direktora u trgovačkom društvu LIČANKA – PROIZVODNJA PIĆA d.o.o. iz Donjeg Pazarišta i funkcije prokurista trgovačkog društva PIVOVARA LIČANKA d.o.o. iz Zagreba, u razdoblju od 25. siječnja 2019. do dana donošenja te odluke, dužnosnik počinio povrede članka 14. stavak 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa zatim je točkom II. izreke odlučeno da je propustom prijenosa upravljačkih prava na temelju udjela u vlasništvu (temeljnem kapitalu) trgovačkog društva LIČANKA – PROIZVODNJA PIĆA d.o.o. i trgovačkog društva PIVOVARA LIČANKA d.o.o. na povjerenika u razdoblju od 25. siječnja 2019. do dana donošenja odluke, dužnosnik počinio povredu članka 16. stavka 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa. Točkom III. izreke je za povrede Zakona o sprječavanju sukoba interesa iz točaka I. i II. izreke odluke tužitelju izrečena sankcija iz članka 42. stavka 1. podstavka 2. navedenog Zakona odnosno obustava

isplate dijela neto mjesečne naknade u visini od 10.000,00 kuna u deset jednakih uzastopnih mjesečnih obroka, dok je točkom IV. izreke odluke tužitelju naloženo da u roku od 60 dana od dana primitka ove odluke razriješi situaciju povrede odredaba navedenog Zakona opisane u točkama I. i II. izreke odluke, u protivnom će Povjerenstvo protiv tužitelja pokrenuti novi postupak sukoba interesa.

3. Protiv navedene presude tužitelj je podnio žalbu iz svih zakonom propisanih razloga. Smatra da je prvostupanjski sud trebao dati mogućnost strankama da se izjasne o spornim činjenicama. Ističe da prvostupanjski sud nije uzeo u obzir odredbu članka 2. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, odnosno nije utvrdio je li tužitelj uredio svoje privatne poslove da bi spriječio predvidivi sukob interesa. Obzirom da poslovanje predmetnih trgovačkih društava nisu ni u kakvom poslovnom odnosu s Gradom Gospićem ni s Ličko-senjskom županijom, niti s trgovačkim društvima u vlasništvu/suvlasništvu Grada Gospića ili Ličko-senjske županije, niti se ikakav privatni interes navedenih trgovačkih društava stavlja iznad interesa Grada Gospića, Ličko-senjske županije ili trgovačkih društava u njihovom vlasništvu/suvlasništvu, to sukob interesa iz članka 2. Zakona o sprječavanju sukoba interesa ne postoji. Smatra da ta zakonska odredba naglašava smisao zakona i nijedna druga odredba ne isključuje navedenu odredbu kojom je propisana obveza tuženika da uvijek utvrdi u čemu se sastoji sukob javnog i privatnog interesa. Ukoliko bi se kod sukoba interesa iz članka 2. Zakona o sprječavanju sukoba interesa radilo o zasebnom institutu, koji nije u vezi s utvrđivanjem povreda iz članka 14. stavka 1. i članka 16. stavka 1. toga Zakona, postavlja pitanje zašto nije propisana sankcija iz članka 42. navedenog Zakona za slučaj utvrđivanja sukoba interesa iz članka 2. istog Zakona, što prvostupanjski sud nije posebno obrazložio. Smatra da je prvostupanjski sud proširio pojam prokure iz Zakona o trgovačkim društvima na tijela upravljanja iz članka 14. stavka 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa. Ovlasti iz prokure ne podudaraju se u cijelosti s ovlastima i poslovima članova uprave trgovačkih društava, što tuženik niti ne osporava, već proizvoljno tumači da prokura ima upravljačka obilježja što prvostupanjski sud prihvaća bez ikakvog obrazloženja navedenog stava. Slijedom navedenog predlaže žalbu usvojiti i osporenu presudu poništiti.

4. Tuženik u odgovoru na žalbu u bitnome osporava sve žalbene prigovore tužitelja te posebno ističe da je zakonska zabrana propisana odredbom članka 14. stavak 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa formalne i objektivne naravi jer je istom dužnosnicima beziznimno zabranjeno da za vrijeme obnašanja javne dužnosti obavljaju funkciju člana uprave (direktora) bilo kojeg trgovačkog društva, neovisno o tome je li to trgovačko društvo stupa u poslovne odnose s tijelom javne vlasti u kojem dužnosnik obnaša dužnost. Stoga nije utvrđivao nalazi li se tužitelj u sukobu interesa u smislu odredbe članka 2. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, već je utvrđivao povredu formalne zabrane iz članka 14. toga Zakona, koja je nesporno utvrđena. Smatra neosnovanima navode tužitelja vezane uz tumačenje prokure iz Zakona o trgovačkim društvima tvrdeći da prvostupanjski sud nije proširio zakonski pojam prokure. Predlaže ovome Sudu odbiti žalbu i potvrditi osporenu presudu prvostupanjskog suda.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitujući osporenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj Sud nalazi da je prvostupanjski sud osporenu odluku donio u zakonito provedenom postupku, pravilnom primjenom materijalnog prava navodeći pritom pravno relevantne razloge utemeljene na pravilno utvrđenim činjenicama.

7. Odredbom članka 14. stavak 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine, broj: 26/11., 12/12., 126/12., 48/13., 57/15. i 98/19., dalje: ZSSI), propisano je da dužnosnici ne mogu biti članovi upravnih tijela i nadzornih odbora trgovačkih društava, upravnih vijeća ustanova, odnosno nadzornih odbora izvanproračunskih fondova niti obavljati poslove upravljanja u poslovnim subjektima. Prema odredbi članka 16. stavak 1. ZSSI-a proizlazi da će dužnosnik koji ima 0,5% i više dionica, odnosno udjela u vlasništvu (kapitalu trgovačkog društva) za vrijeme obnašanja javne dužnosti prenijeti svoja upravljačka prava na temelju udjela u kapitalu društva na drugu osobu, osim na osobe iz članka 4. stavak 5. ovog Zakona ili posebno tijelo. Ta osoba, odnosno posebno tijelo (povjerenik) djelovat će glede ostvarivanja članskih prava i udjela u društvu u svoje ime, a za račun dužnosnika.

8. Budući da iz stanja spisa predmeta neprijeporno proizlazi kako je tužitelj kao dužnosnik (gradonačelnik Grada Gospića) član uprave trgovačkog društva LIČANKA – PROIZVODNJA PIĆA d.o.o. te prokurist trgovačkog društva PIVOVARA LIČANKA d.o.o., kao i da je u tom trgovačkom društvu jedini osnivač - član društva, dok je u trgovačkom društvu LIČANKA – PROIZVODNJA PIĆA d.o.o. jedan od dva osnivača – člana društva, te da je propustio prenijeti upravljačka prava na temelju udjela u vlasništvu (temeljnem kapitalu) tih trgovačkih društava na povjerenika, što tužitelj u ovoj upravnoj stvari nije osporio, to ovaj Sud nalazi pravilnom ocjenu prvostupanjskog suda o zakonitosti odluke tuženika, imajući pritom na umu naprijed citirane odredbe članka 14. stavka 1. i članka 16. stavka 1. ZSSI-a.

9. Prema shvaćanju ovog Suda, izraženog i u odluci ovog Suda poslovni broj: Usž-5074/19-2 od 17. lipnja 2020., povreda odredbe članka 14. stavka 1. i članka 16. stavka 1. ZSSI-a postoji uvijek u slučajevima propisanim navedenim zakonskim odredbama jer se radi o situacijama u kojima se bez iznimke smatra da je došlo do sukoba interesa zbog čega nije potrebno utvrđivati je li dužnosnik svoj privatni interes stavio iznad javnog i je li predmetna situacija utjecala, utječe ili bi mogla utjecati na nepristranost dužnosnika u obavljanju njegove javne dužnosti u smislu članka 2. ZSSI-a. Stoga se tužitelj neosnovano poziva na odredbu članka 2. toga Zakona u konkretnom slučaju.

10. Kako, dakle, tužitelj žalbenim navodima nije doveo u sumnju zakonitost osporene odluke, to ovaj Sud nije našao osnove za usvajanje žalbe.

11. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 22/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.) odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 2. ožujka 2023.

Predsjednica vijeća:
Ana Berlengi Fellner

Dokument je elektronički potpisan:

Ana Berlengi
Fellner

Vrijeme potpisivanja:

03-04-2023
19:28:35

DN:

C=HR

O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97=#OC1156415448522D3133363133333630303638

OU=Signature

S=Berlengi Fellner

G=Ana

CN=Ana Berlengi Fellner

Broj zapisa: **9-30855-d7127**

Kontrolni broj: **07f0a-a71da-ef135**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ana Berlangi Fellner, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.**